



OD REDAKTORA

Współczesne nauki humanistyczne i społeczne od co najmniej trzech dekad dość intensywnie i wielostronnie opisują kulturowe fenomeny dziecka i dzieciństwa. Transdyscyplinarna strategia badawcza przynosi wiele interesujących ustaleń, czego przykładem mogą być następujące książki: *Stories of Childhood: Shifting Agendas of Child Concern* (1992) Rogera R. Staintona, *An Introduction to Childhood Studies* (2001) pod redakcją Mary J. Kehily, *Young People and New Media* (2002) Soni Livingstone, *The Future of Childhood. Towards the Interdisciplinary Study of Children* (2005) Alana Prout czy *A Historical Sociology of Childhood* (2008) André Turmel. Również i w Polsce badacze coraz częściej proponują ujęcia „holistyczne” zagadnień związanych z funkcjonowaniem dziecka i dzieciństwa w rodzimej kulturze, o czym świadczą prace zbiorowe: *W kręgu rodziny epok dawnych. Dzieciństwo* (2014) pod redakcją Bożeny Popiołek, Agnieszki Chłosty-Sikorskiej i Marcina Gadocha oraz monograficzny numer „Litteraria Copernicana” *Dziecko i dzieciństwo* (2017) pod redakcją Violetty Wróblewskiej i Tomasza Kalniuka. Cechą charakterystyczną większości wymienionych publikacji polskich i anglojęzycznych jest to, że mimo metodologicznego osadzenia badań w konkretnej dyscyplinie każdy z autorów świadomie wykracza poza swój macierzysty obszar (socjologiczny, historyczny, antropologiczny, filologiczny), by skuteczniej poszukiwać odpowiedzi na pytanie o istotę obrazów dziecka i dzieciństwa utrwalonych w różnych przekazach kulturowych, dyskursach czy w literaturze. Niniejszy numer „Literatury Ludowej”, na który składają się artykuły i recenzje pracowników oraz doktorantów Instytutu Literatury Polskiej UMK w Toruniu, wpisuje się w tę transdyscyplinarną refleksję, którą można nazwać studiami o dzieciństwie.

MACIEJ WRÓBLEWSKI
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu